

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 29 March 2010 07:46 - Last Updated Tuesday, 30 March 2010 06:29

தெல்லிப் பழையில் வதைத் து 28.4.1987 மாலை 6.30 மணியளவில் புலிகளால் நான் உரிமை கோரப்படாத ஒரு நிலையில் கடத்தப்பட்டேன். வடிக் கிளின் முன்போ, நான் காணாமல் போனேன். இப்படி இனம் திரியாத நபர்களால், இரகசியமாக, மம்மல் இருட்டில் வதைத் து கடத்தப்பட்டேன். பின்புறம் கைகள் கட்டப்பட்டது, கண்கட்டப்பட்ட நிலையில், நிர்வாணமாகப் பட்டேன். இதன் பின் இருண்ட அழுக்கடந்த புலி வதமைகாமில் இருந்து, 16.7.1987 மாலை 6.30 மணியளவில் நான் தப்பிச் சென்றேன். இதன் பின் பாக 14 ஆண்டுகள் கடந்த ஒரு நிலையில் தான், 1.5.2001 இல் இதன் எழுத்தத் தொடங்கினேன். இதன் வரலாறுகத் தொகுக்க பல்வற்றுத் தொடர் எழுத்தத் வலைகள் ஊடாக இரண்டு வருடம் சென்றது.

இதன் தொகுத்தத் எழுத்த, நான் தப்பிய பின் 21.8.1987 பல்கலைக் கழக கலைப்பதி மண்டபத்தில்; ஆற்றிய எனது உரை, தற்போது என்கு முன் இருந்தது. அத்துடன் நான் தப்பிய அடத்தநாள் முதலே (17.7.1987 முதல் 19.7.1987 வரை), சிறைச் சம்பவங்கள் பற்றிய 269 குறிப்புக்களை நான் கஃற, விமலஸே வரன் தனது சொந்தக் கையெழுத்துடன் எழுதிய கையெழுத்து பிரதி தற்போது என்கு முன் இருந்தது. இதுபோல் இது தொடர்பாக அன்று வடிக் வந்த பத்திரிகைச் செய்திகளும் என்கு முன் இருந்தது.

இந்த உரை மற்றும் சிறைக் குறிப்புகள் மற்றும் பத்திரிகைச் செய்திகள் முழுமையாக, இங்கு ஆதாரபஃர் வமாக இந்த நினைவுக் குறிப்பின் தொடர்ச்சியில் இணைத்துள்ளேன். அன்று புலிகளின் கொலையிரட்டலில் இருந்து தப்பி தலமற்றவான விமலஸே வரன், மக்களின் உதவியுடன் தாழ்த்தப்பட்ட கிராமத்திலேயே அரசியல் வலை செய்து கொண்டிருந்தான். புலிகளிடமிருந்து தப்பிச் சென்ற நான், நரேடியாக விமலஸே வரன் இருந்த இடத்திலேயே சென்று அடக்கலம் புகுந்திருந்தேன். அங்குதான் இந்தக் குறிப்பை நான் கஃற, விமலஸே வரன் தனது சொந்த கையால் எழுதினான். இதன் எழுதிய விமலஸே வரனை சரியாக ஒருவருடம் கழித்து, 18.07.1888 அன்று கோழைத் தனமாக விடத்தலைப் புலிகள் உரிமை கோராது வீதியில் வதைத் து படுகொலை செய்தனர். அத்துடன் அவரின் சடலத்தை புலி ஆதரவு உறவினர் ஊடாகவே கைப்பற்றியுடன் மஃலம், இதற்குதிரான யாழ் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் நடவடிக்களை மிரட்டித் தடுத்தனர். இருந்த போதும் எனது சொந்த முயற்சியால் இந்த ஈவிரக் கமற்ற மனித விரோத படுகொலைக் குண்டனம் திரிவித்து, யாழ் பல்கலைக் கழக வகுப்புகளை 19.7.1988 பகிஸ்கரிக் வதைத் ததுடன், ஒரு படுகொலை கண்டன அறிக்கையை வடிக் பிடி மூபிந்தது. அந்த அறிக்கையின் ஒரு பகுதியை அன்றைய உதயன் பத்திரிகை வடிக் பிடித்தது.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 29 March 2010 07:46 - Last Updated Tuesday, 30 March 2010 06:29

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை (ஐநா பொதுச்சபை : 55 - 05)
(ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை : 21.1988)

"யாழ் பல்கலைக்கழக இறுதியாண்டு பறொபறோகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாணவனும் முன்னாள் பல்கலைக்கழக அமைப்புக் குழுவு உறுப்பினருமாகிய விமலஸேவரன் இனம் தரெயாத நபர்களால் சூட்டுக்கொல்லப்பட்டதையிட்டு யாழ் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட மாணவர்கள் அதிர்ச்சியும் கவலையும் அடைந்துள்ளார்கள். இவ்வாறான சம்பவங்கள் தொடர்ந்தும் நிகழாமல் இருக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இவ்வாறு கலைப்பீட மாணவர்கள் சார்பாக விடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையொன்றில் தரெவிக் கப்பட்டுள்ளது."

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை (ஐநா பொதுச்சபை : 55 - 05)
(ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை : 19 1988)

"நல்லுர் சட்டநாதர் கோவிலுக்கு அருகாமையில் இளைஞர் ஒருவர் இனம் தரெயாதோரால் சூட்டுக்கொல்லப்பட்டார். நதேற்றுப் பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் இச் சம்பவம் நடபெற்றுள்ளது. இச் சம்பவத்தில் கொல்லப்பட்டவர் எஸ்.விமலஸேவரன் என அறிய வந்தது."

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 29 March 2010 07:46 - Last Updated Tuesday, 30 March 2010 06:29

சென்னை மாவட்டம் சட்டமன்றத் தொகுதி

விமலசேகரன் படுகொலையின் பின் 19.7.1988 மதியமே என மீ தான படுகொலைக்கு முயன்றனர். இதற்கு இரு பாலிகள் முயன்ற போதும், எனது தற்காப்புணர்வு அவர்கள் கிட்ட நெருங்குவதை அனுமதிக்கவில்லை. என மீ தான கொலைமயற்சியின் போது என தற்காப்பு உணர்வு சார்ந்த எச்சரிக்கை உணர்வு மட்டும், அன்று அதிஸ்ட்டவசமாக உயிர்தப்பியிருந்தனே. அன்று இதிலிருந்து தப்பி தலமற்றவாகிய நான், அடுத்த நாள் கொழும்பு சனென்றே; இதன் பின்பாக என்னகை கடத்தி வதைத்து சித்திரவதை செய்த முகாமில் இருந்த இரு பாலி உறுப்பினர்களை, அபிக்கபி கொழும்பிலும் நான் தங்கி இருந்த இடத்தின் அருகிலும், நான் போய் வரும் இடங்களிலும் காணத் தொடங்கினேன்.

தம்முடன் உடன் படாதவர்களை, இலங்கை அரசின்; மறமுகத் துணையுடன் (இந்திய ஆக்கிரமிப்பு காலம்) பாலிகள் அழித்த காலம். பிரமதோச ஆட்சிக்கு வந்த பின்பு பாலிகளும் பிரமதோசவரும் இடையில் நிலவிய தனே நிலவு காலத்தின் போது, கொழும்பில் இருந்தும் தமக்கு எதிரானவர்களை பாலிகள் கடத்திச் செல்வது தீ விரமான போக்காகியது. கொழும்பில் இருந்தே பாலிகள் கடத்திச் சென்று, சித்திரவதை மற்றும் படுகொலைகளை செய்த ஒரு நிலை ஆரம்பமாகியது. இந்த நிலையில் நான் நாட்டை விட்டு வளையிறே வண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் எனது அமைப்பான என்.எல்.எப்.ரியின் அரசியல் கையாலாகாத தனத்துடன் கட்டிய அரசியல் முரண்பாடும், அதைத் தொடர்ந்து என மீ தான தனிப்பட்ட அவதூறுகளும் நாட்டை விட்டு வளையிறுவதை மலேம் துரிதமாக துண்டியது.

நான் பல கட்டுரைகளையும் ஒரு சில நூல்களையும் எழுதிய பின், காலம் கடந்த இந்த நூலின் அவசியம் என்ன என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இரண்டாவதாக இந்த நூல் என் மரணத்தின் பின்பே பிரசுரிக்கபடுவதற்காய் விட்டுச் செல்லும் வண்ணம் 2001 இல் எழுதியிருந்தனே; ஆனால் காலமும், சமூகமும்; இன்று பிரசுரிக்க வதைத்துள்ளது.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 29 March 2010 07:46 - Last Updated Tuesday, 30 March 2010 06:29

புலிகளின் பாசிசம் தமிழ் பசேமம் மக்களின் அனாதைத் துவிதமான கருத்துச் சூதந்திரத்தையும் மறுத்து, ஈவிரக்கமற்ற படுகொலகைகள் மஃலம் பதிலளித்து வந்தது. இந்த பாசிசப் படுகொலகைகள் எல்லகைகள் அற்று, தசேமம்; கடந்து விரிவாகிவந்தது. இது கண்காணிப்பு மற்றும் படுகொலகை மஃலம் தன்னையிலை நிறுத்தியிருந்தது. புலிகளின் சிந்தனைத் தளத்தில் ஜனநாயகம் மறுப்பு, கண்காணிப்பு, மிரட்டல், படுகொலகை என்பனவோ அவர்களின் ஜனநாயகமாகவும், அதாவோ அவர்களின் போராட்ட நடமாற்றமாகவும் இருந்தது. இந்த நிலையில் இந்த நஃலகை வளையிடுவதன் மஃலம் என்பதன் தான படுகொலகை முயற்சியை பின் போடுவது அவசியமாக இருந்தது. மலடாகிப் போன மந்தகைக்குணம் கொண்ட சமுதாயத்தில் பல துறைகளை சார்ந்த புரட்சிகர அரசியல் முன்வைப்பதன் மஃலம், மாற்று அரசியலுக்காக போராட வேண்டியிருந்தது.

மாற்றுக் கருத்துகளை தடுக்க, அரசியல் ரீதியான தனிநபர் படுகொலகையையோ புலிகள் செய்துவந்தனர். இது மட்டும் தான், புலிகளை பாதுகாப்பதற்கான ஓரையோரு அரசியல் மார்க்கமாக இருந்தது. தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தின் ஊடான அரசியல்; தலமையை நிறுவுவதற்கு பதில், படுகொலகை அரசியலையோ ஆணையில் வைத்திருந்தனர். இதன் மஃலம், தமது சர்வாதிகார மக்கள் விரோத தலமையை தக்கவைத்திருந்தனர்.

புலிகளுக்கு எதிரான மாற்றுக் கருத்து என்பது, தன்னையே சந்தர்ப்பவாதமாக மாற்றி புரட்சிகர அரசியலை சிதைத்துவந்தது. புலிகளை அரசியல் ரீதியாக எதிர்த்துக் கொள்ள முடியாத, பஃர்சுவா ஊசலாட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட புரட்சிகர அரசியலை மறுத்தது. அரசியல் ரீதியாக முதுகெலும்பற்ற போக்கு, மாற்றுக் கருத்தை மறுத்ததில் வக்கிரமாகச் சிதைத்து வந்துள்ளது.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 29 March 2010 07:46 - Last Updated Tuesday, 30 March 2010 06:29

இதனைவிட துரோகக் குழுக்கள், இனவாத அரசினதும்; ஏகாதிபத்தியத்தினதும் நரேடிக் கைக் கலிகளாக புலிக் கு வளியில் ஸ்தாபன ரீ தியாக அணிதிரண்டு இருந்தது. இது தனக்கென்று ஒரு அரசியல் அடித்தளத்தைப் பெற்றது. புலிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களினதும், போராட்டத்தில் இருந்து விலகி வாழும் பரிசுவா வர்க்கத்தினதும் அடித்தளத்ததை எப்போதும் தக்கவதையாகக் கொண்டது.

நரேடியாக புலிகள் மற்றும் துரோகக் குழுக்கள் அல்லாத பிரிவில் ஏற்பட்ட அரசியல் சிதவால் ஏற்பட்ட சதேம், புலிகளின் படுகொலை அழிப்பை போன்ற மற்றொரு கோர வடிவமே. உதாரணமாக கம்யூனிசத்தை வளியில் இருந்து அழிப்பது ஒருவகை. உள்ளிருந்து கோட்பாட்டு ரீ தியாக அழிப்பது இன்னொரு வகை. இவை இரண்டும் சாராம்சத்தில் ஒரே தன்மையை கொண்டவை.

இந்த நிலையில் குற்றைத் தட்டிச் சமீகத்தை பகுத்தாயும் முறை, சமீகத்தை நரேமயாக நசீபிப்பது, அவர்களின் பல்வற்றோ பிரச்சனைகளில் தலையிடுவது, அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் துண்டுவது என்ற தளத்தில் எனது தனிப்பட்ட அரசியல் பணியை ஒருங்கிணைத்தேன்;; இந்த நிலையில் புலிகளின் முக்கியமான அனதத்து நடவடிக்கை மீ தும் விமர்சனம் ஊடாக, கருத்துகளை நான் மட்டுமே சமகாலத்தில் முன்வைத்து வந்திருக்கின்றேன். விமர்சன ரீ தியாக போராட்டத்தின் தவறுகளையாரும் இன்று அரசியல் ரீ தியாக செய்வதில்லை.

நாம் கட்ட இங்கும் விமர்சனத்தை முழுமையாக சொல்ல முடியாத, படுகொலைப் பாசிசம் சமீக கட்டமைப்பில் நிலவியது. பாசிச சமூகக்குள், நெளிவு சுழிவாடன விமர்சனம் செய்தோம். ஆனால் இந்த நிலையிலும், எந்த இடத்திலும் இதனை சந்தர்ப்பவாதமாக கையாள்வதற்கு எதிராக இருந்தேன். வடிவத்தில் சில மாற்றங்களாடன்;; விடயத்தை மறைமுகமாக அம்பலப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. நரேடியான கடுமையான விமர்சனம் என்பது, உடனடியான படுகொலைக்கு நானே எனக்கு கம்பளம் விரிப்பதாக இருந்தது. இதுவே புறநிலையானதும், அடிப்படையானதுமான பொதுவான பாசிச அரசியல் நிலையாக இருந்தது.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 29 March 2010 07:46 - Last Updated Tuesday, 30 March 2010 06:29

ஓர் பரோட்டத்தில் மரணம் என்பது தற்காப்பை மீறியும் இயற்கையானது தான்; இங்கு தனிமனிதனாக நேரடியாக முட்டி மோதி பரோட்டத்தில் ஈடுபட்டு தனி மனிதனாகவே இறந்து போவதா? அல்லது மக்களை அரசியல் ரீதியாக அணிதிரட்டும் வகையில் நேரடியாக முட்டி மோதுவதை தவிர்த்து படுக்கொலையை தவிர்ப்பது அவசியமா? என்ற அரசியல் கேள்வி எம் முன் இருந்தது.

இங்கு அரசியல் ரீதியாக ஓர் ஸ்தாபனத்தின் முக்கியத்துவமும், அதை தலமை தாங்கிச் செல்லும் ஓர் அமைப்பு உருவாகும் வரை, நேரடியாக முட்டி மோதி மரணிப்பதை தவிர்க்க கோருகின்றது. அதனேரே இதை சந்தர்ப்பவாதமாகவோ அல்லது மௌனம் மூலமாகவோ இதைச் சாதிக் முடியாது. பரோட்டத்தின் புற அக நிலமையை கவனத்தில் கொண்டே, எதை எந்தளவில் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதை அரசியல் ரீதியாக சமூக பரிந்து கொள்ள நிலைமை கோரியது.

இன்று இலங்கையில் மார்க்சியத்தின் உயிரோட்டமுள்ள நடமாடும்படியை கோரியது. மார்க்சியத்தின் உள்ளடக்கத்தையும் அதன் உண்மையையும் முன்னிறுத்தும் அரசியல் முன்னெடுப்பைக் கோரியது. நான் அறிந்த வகையில், இதை தனிமனிதனாக நான் மட்டும் முன்னெடுத்து நின்றதைக் காணமுடிந்தது. இந்த நிலையில் அதை ஓர் சமூக இயக்கமாக மாற்றும் பொறுப்பை என் முன்னுள்ள சமூகக் கடமையாக கருதினேன். ஓர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உயிரோட்டத்துடன் நடமாடும்படியில் இல்லாத ஓர் நிலையில், அதை உருவாக்கும் பணியை மையமாக வைத்தேன். எனது பாதுகாப்புக்கு நானே பொறுப்பாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. இது எந்தவிதத்திலும் இந்த சமூகத்துக்கு புறம்பாக, எனது தனித்தன்மையைக் குறிக்கவில்லை. நான் இல்லாமல் கூட, எதிர்காலத்தில் புரட்சி நடக்கும் என்பதில் எனக்கு எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் நிகழ்காலத்தில் அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுவதில் ஓவ்வொரு தனிமனிதனின் பங்களிப்பு எந்தளவு முக்கியமானதோ, அந்தளவுக்கு அவர்கள் தமது பொறுப்புகள் கடமையைச் செய்வதிலும் இதற்காக தம்மை பாதுகாப்பது அவசியமானதும் நிரந்தரமானதுமாகும்.

புலிகளின் வதமைமுகாம் படுகொலை முயற்சியில் இருந்து 1987 இல் நான் தப்பியிருக்காது விட்டால், சமர் முதல் எனது நில் கருத்துகள் எதுவும் இருந்திருக்கப் போவதில்லை. அரசியல் மலேமும் சனியமாகியிருக்கும் என்பது, இன்று அனவைவரும் தரிந்த உண்மையாக உள்ளது. இலக்கிய பிழைப்புவாதம், சந்தர்ப்பவாதம், இலங்கை அரசுடன் கட்டிப்பிழைக்கும் அரசியலும், புலிகளுக்கு மாற்றாக இருந்திருக்கும்.

இதற்கு மாறாக மார்க்சியத்தின் சரியான புரட்சிகரத் தன்மையை உயர்த்தி போராடியதன் மலம், புலிகளை தனித்து எதிர்கொண்டோம். பாசிசத்தை மார்க்சியம் மட்டுமே முடிவாக்குகொண்டு வரும் என்ற உண்மையை, நிறுவ முடிந்தது, முடிகின்றது.

புலிகள் உருவாகியது முதல், அது தனிமனித படுகொலையை அடிப்படையாக கொண்டது. சொந்த இயக்கத்துக்குள் வதைத்தே தனது சக போராளியை கொன்ற மதேகா தலைவர் பிரபாகரனின் கோழைத் தனமான படுகொலை முதல் வீதியில் உயிருடன் கொழுத்தி தனிச் சர்வாதிகாரத்தை நிறுவிய அனதைத்து வரலாற்றையும் தெளிவுபட வளிக்கொண்டு வரவண்டிய வரலாற்றுக் கடமையும் தேவையும் எம்முன் உள்ளது. புலிகள் தம்மதைத் தாம் புனிதர்களாகவும், அதன் தலைவரின் கொலைகார கொள்ளைக்கார கோரமுகத்தை மட்டிமறைத்தபடி, வீசுகின்ற சாமரையை வட்ட வளிச்சமாக் குவது அவசியமாக இருக்கின்றது. தொடர்ச்சியான மக்களின் நியாயமான போராட்டத்தை, தமது சொந்த தனிப்பட்ட நலன்களில் இருந்து எப்படி கவேலமாக பயன்படுத்தி வாழ்ந்தனர் என்பதை அம்பலம் செய்யவண்டியுள்ளது. படுகொலைகளை செய்வதில் அவர்களுக்கேயுரிய தனியான தாகத்தையும், மோகத்தையும், வரலாற்று ரீதியாக அம்பலம் செய்து விமர்சிப்பதன் மலம், மக்களின் அறியாமையையும் போராடப்பவனின் தியாகத்தையும் எப்படி பயன்படுத்தினர் என்பதை அம்பலம் செய்ய வண்டியுதும் அவசியமானதாக உள்ளது. அத்துடன் புலிகளின் பாசிசத்தை நேரில் அனுபவித்த ஒவ்வொருவனும், அதை தரிந்த ஒவ்வொருவனும், அதை ஏதோ ஒரு துறையில் உணர்ந்த ஒவ்வொருவனும், அவற்றை அம்பலப்படுத்தி எழுதுவதற்கு இந்த நில் ஒரு முன்மாதிரியாகும்.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 29 March 2010 07:46 - Last Updated Tuesday, 30 March 2010 06:29

இது பாலிக் குள் இருந்து அதிருப்தியுடன் இந்த பாசிசத்தை உணர்ந்து வாழ்ந்த ஓவ்வொருவனும் கட்டாயம் எழுதக் கூடியவதானது. பாலிகளை மட்டுமல்ல, எல்லா இயக்கத்தினதும் எல்லாவிதமான அராஜகத்தையும் வளியில் கொண்டு வரும் வகையில், ஓவ்வொரு மனிதனும் தன்னால் முடிந்ததை தனது எல்லகைகள் எழுத்தத் துண்டு வது அவசியமாகின்றது. இனி இதை யாரும் எந்த சக்தியாலும் தடுக்க முடியாது. தனிநபர் படுகொலைகளை, கொண்டு உண்மையை மீட்பது முடியாது. பாசிசத்தை அம்பலப்படுத்துவதையாரும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

பாலிகளின் அரசியலோ மக்கள் விரோதமானதும், கோழத்தை தனமானதுமாகும். அதை பாதுகாக்க பலரகை கட்டத்தினர், பலரகை கொன்றனர். இதற்காகவே என்னையும் கட்டத்திச் சின்னனர். மக்களுக்கு பயந்து என்னை கோழத்தை தனமாக இரகசியமாக கட்டத்தியவர்கள், தாம் அதை செய்யவில்லை என்று சொல்லியே புனித பட்டங்களதைத் தமக்கு தாமதே சூழிக் கொண்டனர். அவர்களின் வால்கள் ஆலவட்டம் பிடித்தனர். எனது கட்டத்தலை உரிமை கோராத நிலையில், அவர்களின் வதமைகாமில் இருந்து தப்பியவன் என்ற வகையில், பாலிகளின் பாசிசத்தை ஆதாரபூர்வமாக வளியிடும் போது, அதற்கு என்ற ஒரு அரசியல் பரிணாமம் உண்டு. இதை நான் செய்யத் தவறுவது அரசியல் ரீதியாக தவறு இழைத்ததாகவே இருக்கும். அத்துடன் பாலிகளின் பாசிசத்தை அரசியல் ரீதியாக புரிந்து கொண்டு, அதை அணுகியும் விமர்சித்தும் வருபவர்களில் நான் முதன்மையானவன். இதற்கு வளியில் அரசியல் ரீதியாக அணுகி முன்வகைக்கும் விமர்சனப் பார்வை என்பது பொதுவில் இருக்கவில்லை என்பதால், இந்த நினைவுக் கூறிப்புகள் மலேம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

இந்த வதமைகாமில் இருந்து தப்பிய எனது "மரணத்தை மத்தமிட்ட என் நினைவுகள் அழிவதில்லை" என்ற கூறிப்பு பற்றி. எந்த மக்கள் அரசியலுமற்ற பரிணவாத ஓடும் குமுறலை கோட்பாட்டுக்கு சார்புநிலையை கொண்டோருக்கும்; இந்தக் கூறிப்பு எதிரானது. இலங்கை அரசுடன் கோட்பாட்டிலும் நடமுறையிலும் இணைந்து செயற்படுவோருக்கு, இது திட்டவாட்டமாக எதிரானது. அவர்கள் யாரும் இதில் இருந்து அரசியலை வெட்டியும் கழித்தும், திரித்தும், இந்தக் கூறிப்பை பயன்படுத்துவதை, எந்தவிதத்திலும் எனது அரசியல் திட்டவாட்டமாக அனுமதிக்கவில்லை.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 29 March 2010 07:46 - Last Updated Tuesday, 30 March 2010 06:29

தமிழ் பச்சும் மக்கள் சிங்கள பெரும் தச்சிய இன பாசிச ஓடும் குமுறையை, அதன் காட்டும்பிராண்டித் தனத்தை நேரடியாக சந்திக்கின்றார்கள்; இதை எதிர்த்துப் போராடும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு. இதையாரும் கொச்சைப்படுத்தவோ, நிராகரிக்கவோ முடியாது. தமிழ் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயக கோரிக்கையை ஆதரிக்க வேண்டியது, பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களின் தச்சியக் கடமை. தமிழ் மக்கள் முஸ்லிம் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயக கோரிக்கையை அங்கீகரிக்க வேண்டியது தச்சியக் கடமை. இப்படி எமது நாட்டில் பல்வேறு ஜனநாயகக் கடமைகள் மறக்கப்பட்டும், கற்பழிக்கப்பட்டும் உள்ள நிலையில், ஜனநாயகத்தை உயர்த்தி பாதுகாக்கும் போராட்டத்தில் ஈடுபடவது அனைத்துத் தரப்பின் அவசரக் கடமையாக உள்ளது.

இன ஓடும் குமுறையை சிங்களப் பேரினவாத தச்சியம் மட்டும் முன்னெடுக்கின்றது. ஏகாதிபத்தியத்தின் உலகமயமாதல் விரிவாக்கத்தை நடமைமுறைப்படுத்தவும், வர்க்கப் போராட்டத்தை தடுக்கும் எல்லாக்கூழ்வும் தான், இனவாதத்தை உயிருள்ள நடமைமுறையாக இனவாதிகள் வதைத்துள்ளனர். தமிழ் மக்கள் ஒரு தச்சிய இனம் என்ற வகையில் சூயநிர்ணய உரிமையை பெறப் போராடவது, அவர்களின் அடிப்படையான அரசியல் உரிமையாகும். இந்த உரிமைப் போராட்டத்தை கொச்சைப்படுத்தவும், தடுத்து நிறுத்தவும் எடும் குழுவும் அனைத்து வகையான போக்குகளுக்கு எதிராகவும், கடந்த காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் ஒரு போராட்டத்தை ஈவிரக்கமின்றி நடத்த வேண்டியிருந்தது, இனியும் நடத்த வேண்டியிருக்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை எதிர்த்து அழிக்க முனைந்த போதெல்லாம், எந்தளவுக்கு அதை கடுமையாக எதிர்த்து போராட வேண்டியிருந்ததோ, அதையேளவுக்கு இந்த சூயநிர்ணயத்தை திரித்துப் பயன்படுத்திய பிரிவுகளையும் எதிர்த்துப் போராடவதில் என்றும் பின்நின்றதில்லை, நிற்கப் போவதில்லை. இந்த இருப்போக்கிலும் ஏற்பட்ட அனைத்து அரசியல் விலகல்களையும், அதை அடிப்படையாக கொண்டு தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக உருவாகிய, அரசியல் மற்றும் நடமைமுறைகளையும் எதிர்த்து போராடவதில் என்றும் நான் பின்நின்றதில்லை. இதில் இருந்தே எனது கடந்தகால மற்றும் நிகழ்கால போராட்டம் அமைந்துள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியிலேயே இந்த நினைவுக் குறிப்பு உங்கள் முன் உள்ளது.

2. 1987ம் ஆண்டு என் நினைவுக்குள் நுழைய முன்.. (வதன மகாமில் நான் : பாகம் - 02)

